Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 11 Říjen 2026 20:47

Na obvyklém místě (Kaštan v Praze 6) a v obvyklém čase (19,30 první čtvrtek v měsíci) proběhlo druhé semifinále **22. ročníku Notování** . Začnu sólistkami, bylo na nich znát, že je vybrala Rada Notování, možná sám předseda Rady.

Ruby Rhyme
byla o něco víc výrazná (=patetická) než minule, ale vcelku se držela v mezích daných skorošansonem, ke kterému se blížila.

Elka
měla s sebou kytaristu

Adama Kubáta
, což trochu zmenšilo její dosebeobrácení, první písničku dala anglicky, což možná bylo dobře, protože v další české jsem objevil moudro:
„...možná na konci je zeď / jediná jistota je teď“
. Jinak nabídla kultivovanou tvorbu s akceptovatelnou dávkou emocí.

Jediný sólista **Honza Štěrba** byl místy až trošku morbidní a sám sebe dehonestující nebo zbytečně drsný. Asi nejlépe to vystihovala skladba *Je to smutné*. Souhlas.

Nu a pojďme ke kapelám. Večer otevíral **Chansonet**, zaujaly dechové nástroje, tam kde skupina inklinovala k jazzu byla velmi v pohodě, místy ale to byla spíš panychida za pochcípaná jehňátka (jak by řekl kolega Balík, dej mu pámbu věčnou slávu). Texty hodně abstraktní, vymykal se jim jen *Pluto*. **ZAjiSTÉ** bylo duo – basa a kytara - a pěkně jim to šlapalo, vysloveně oživení v sále. Melodie logicky a přehledně vystavěné, zřetelné refrény. Některé písně měli hudebně převzaté, ale dali jim svoji tvář. Velmi dobré byly
Na koni
a
Na Ořechovce
. Největší oživení ovšem přinesl závěrečný

Mňau Mňau Band
. Jsou stále více sví a dokonalejší, už to snad ani není trampská muzika, ale jakýsi svébytný žánr. Výborná byla tentokrát

Ornice
a parodický
Ládíkův song
.

Hostem bylo
Hluboké nedorozumění
, které předvedlo svůj standardní, léty zrající a pestře znějící výkon.

2. semifinále 22. ročníku Notování, 1. října 2026, KAŠTAN, scéna Unijazzu, Praha

Výsledky 2. semifinále
Fotogalerie: Rejka Balcarová a Jirka Esser